

Как се пише магистърска теза?

Разработването и защитата на магистърска теза представлява завършващ етап на обучението за придобиване на образователно-квалификационната степен „магистър“. Магистърската теза дава възможност на студентите да се доразвият, обогатят и насочат към решаването на практически въпроси. Този процес се съпътства със систематизиране на вече натрупаните знания, умения и навици, придаването на нови нюанси и тяхното теоретично интерпретиране и практическо апробиране.

Магистърската теза трябва да демонстрира способността на автора да извършва изследване на определен проблем, да заема позиция за практическото му решаване и писмено да излага постигнатите резултати. Нейното съдържание не трябва да е преразказ на изучаван материал или сбор от части от книги и статии.

Необходимо е да се представят различни гледни точки, подходи, методи и др., свързани с обекта и предмета на изследването.

Магистърската теза трябва да включва следните структурни елементи:

1. **Титулна страница** – тя трябва да съдържа: име на висше училище, факултет, катедра, текст „Магистърска теза“, тема (заглавие), данни за студента (и подпис), данни за научен ръководител (и подпис), място и година на разработване.
2. **Съдържание** – включва заглавия на отделните глави и параграфи, заключение, приложения, използвана литература; указание за съответните страници.
3. **Увод** – разработва се в обем до 2 стандартни компютърни страници (30 реда по 60 знака) и включва:
 - актуалност на темата и обосновката ѝ;
 - цел на магистърската теза – тя трябва да бъде точно, ясно и кратко формулирана; трябва да бъде свързана със заглавието на магистърската теза;

- задачи на магистърската теза – те уточняват целта и се използват за указване на конкретните елементи, чрез които поставената цел ще бъде постигната. Препоръчително е те да бъдат не повече от 4 – 5. Задачите могат да бъдат теоретически, методологически, методически и практически. Ограничения, които са предварително поставени и защо се налага да бъдат въведени (в случай, че тяхното въвеждане е необходимо).

4. **Изложение** – магистърската теза съдържа обикновено 2 – 3 глави. Препоръчително е между отделните глави да има логически преход. Условно съдържанието на отделните глави може да се представи по следния начин:

- *Първата глава* като правило е с теоретичен характер.

Тя включва: Литературен обзор. Авторът показва ориентацията си в проблематиката на базата на литературни източници, какво вече е постигнато или известно по въпросите, с които се занимава разработката. Основни теоретични положения, които представляват основа на разработката.

Цитират се виждания и мнения на автори по предмета или по темата на магистърската теза.

- *Втората глава* е посветена на методологическите и методическите проблеми, които представляват основа за провеждане на изследването.

Тя включва: Описание на методологията и методиката на изследването – понятийни и емпирични индикатори, инструменти за набиране на първична информация, проект за използване на информацията и др. Описание на начина, по който е събрана първичната информация. Изясняване на условията за провеждане на експеримента или наблюдението, конкретизация на използваната методика, характеристика на участниците, уточнение на периода. При възможност работата се илюстрира с таблици, графики и др.

- *Третата глава* е посветена на емпиричното изследване. В нея се представят резултатите от анализа, формулират се обобщенията и изводите, които позволяват да се докаже формулираната теза. Препоръчително е да бъде изразено личното мнение на автора относно възможностите за усъвършенстване на изследвания обект или процес въз основа на получените резултати.

Като правило чрез всяка глава се решават една или повече задачи, а чрез разработката като цяло се постига целта на магистърската теза.

Структурата на разработката трябва да бъде добре балансирана, т.е. като съдържание и обем елементите ѝ трябва да са равнопоставени. При оценяването на разработката практическата част има водещо значение

5. **Заключение** – то е с обем до 2 – 3 стр. Има подчертано творчески характер. В заключението се припомня тезата на разработката и се посочва начинът, по който тя е доказана. Извеждат се основните резултати и тенденции в развитието на изследвания обект или процес. Посочват се ключовите проблеми, идентифицирани в разработката, и предложенията за тяхното разрешаване, включително се указва начинът, по който (евентуално) се/ще се използват получените резултати в практиката.
6. **Списък на използваната литература** – учебници, учебни помагала, монографии, периодична литература, нормативни документи и др.

Публикациите в списъка (автор, година, заглавие, издателство), както и интернет адресите на основните източници, използвани при подготовката на магистърската теза, трябва да бъдат цитирани поне веднъж в текста на магистърската теза, като тези препратки трябва да бъдат смислени – в подкрепа на изложението и в съответствие със съдържанието на източника.

Подреждат се в следния ред:

- на кирилица;
- на латиница;
- интернет източници.

Цитиране: За да се докаже способността на дипломанта за самостоятелно мислене и критичен анализ и да се очертаят приносите на магистърската му теза, е необходимо използваните в текста постигнати резултати от други автори да бъдат коректно цитирани. В магистърската теза, освен цитираната литература, се представя и използваната.

ОФОРМЯНЕ НА БИБЛИОГРАФИЯТА

ЗА КНИГА:

Фотев, Г. Криза на легитимността. София: Св. Кл. Охридски, Проф. М. Дринов, 1999.

В случай, че авторите са повече от един:

Бъргър, П., Т. Лукман. Социалното конструиране на реалността. София: КХ – Критика и Хуманизъм, 1996.

ЗА СТАТИЯ В СПИСАНИЕ:

Вебер, М. (1997). Академичната свобода в немските университети. – В: *Социологически проблеми*, бр. 3 – 4, 1997, с. 49 – 54.

ЗА ПУБЛИКАЦИЯ В СБОРНИК НА КИРИЛИЦА:

Хабермас, Ю. (1999). Към легитимация чрез човешки права. – В: *Хабермас, Ю.* Морал, право и демокрация. Състав. и прев. Ст. Йотов. София: Дом на науките за човека и обществото, 1999, с. 45 – 54.

ЗА ПУБЛИКАЦИЯ В СБОРНИК НА ЛАТИНИЦА:

Heller, A. (1988). On Formal Democracy. – In: *Keane, J.* (ed.) *Civil Society and the State: New European Perspectives*. London: Verso, 1988, pp. 63-74.

Ако от един автор се цитира повече от една разработка от една и съща година, разработките се номерират допълнително и с *a, б* и т.н.

Например: (Вебер 2004а); (Вебер 2004б).

Литературните източници да бъдат цитирани в текста съгласно възприетите изисквания: в скоби автор, година и страница.

- 7. Приложения** – в тях се включват графики, схеми, таблици, въпросници, които са големи по обем. Освен това те могат да бъдат с помощно или с второстепенно значение за разработката. Ето защо не е нужно да бъдат привеждани в основния текст, за да не обременяват читателя с излишни подробности.

Приложенията трябва да бъдат номерирани поредно (Приложение №), като всяко приложение започва на нова страница. Приложенията получават номер на съответната страница, отделно от номерата на страниците на основния текст. Като правило за целта се използват римски цифри или латински букви.

ТЕХНИЧЕСКИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ОФОРМЯНЕ НА МАГИСТЪРСКА ТЕЗА

Текстът се изписва със шрифт Times New Roman с размер на шрифта 12 пункта. Изборът на малко по-различен размер на шрифта за съдържанието на таблицата, заглавия на таблици, илюстрации и други е решение на автора. Текстът на работата е с разстояние 1,5. Бележките под линия трябва да бъдат написани с разстояние 1,0. Важни части от текста или заглавията могат да се изпишат с удебелен, наклонен и подчертан шрифт, за да бъдат изтъкнати, но към това трябва да се подхожда пестеливо.

Препоръчителният обем на магистърската теза е 60 – 80 стандартни страници (1800 знака на страница).

Полетата около текста следва да са с размер 2,5 см отгоре, отдолу и отдясно, 3 см отляво.

Заглавията на отделните глави се разполагат симетрично на текста и започват на нова страница. Пренасяне на думи в заглавието не се прави, в края не се слага точка, а номерът на главата се изписва с думи.

Всички страници трябва да бъдат номерирани с арабски цифри, центрирани в долния край на страницата. Заглавната страница не се номерира, но се брои като първа.

Таблици и графики, които са разположени на отделна страница, се включват в общата номерация на страниците.

Всички таблици, схеми и диаграми следва да имат заглавие и пореден номер (Таблица 1).

Защитата на магистърската теза е публична.

Дипломантът получава рецензията на магистърската теза в определения срок. Дипломантът подготвя кратко експозе, в което представя целта на разработката, нейното съдържание и изводите, до които е достигнато чрез разработената магистърска теза.

В края на своето изложение дипломантът дава отговори на въпросите и критичните бележки, посочени в рецензията на магистърската теза (в рамките на 3 – 5 мин.). След това Комисията по провеждане на публичната защита може да зададе допълнителни въпроси, на които дипломантът следва да даде обосновани отговори.

ЗАБЕЛЕЖКА:

При установено заимстване от чужди трудове, плагиатстване или дословно ползване на материали от интернет на разработки магистърската теза на дипломанта не се приема и той не се допуска до защита.

ПРИЛОЖЕНИЕ

ТЕМА НА МАГИСТЪРСКАТА ТЕЗА *(пояснението се изтрива)*